KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 267/96

af 13. februar 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 3149/92 om gennemførelsesbestemmelser for levering af levnedsmidler fra interventionslagre til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3730/87 af 10. december 1987 om almindelige regler for levering til visse organisationer af levnedsmidler fra interventionslagre med henblik på uddeling til de socialt dårligst stillede personer i Fællesskabet [1], ændret ved forordning (EF) nr. 2535/95 [2], særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved midlertidig mangel på visse basisprodukter i interventionslagrene ved årsplanens vedtagelse eller under dens gennemførelse er det i medfør af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3730/87, som ændret ved forordning (EF) nr. 2535/95, muligt at tilvejebringe de pågældende produkter på EF-markedet på betingelser, der ikke strider mod princippet for levering fra interventionslagre; der bør fastsættes nærmere regler for denne tilvejebringelse og som følge heraf foretages en ændring af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3149/92 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2826/93 [4], samtidig med at der indarbejdes sådanne tekniske ændringer, som er nødvendiggjort af erfaringerne;

for at overholde princippet om, at de produkter, der skal leveres til de socialt dårligst stillede personer, fortrinsvis skal tilvejebringes fra interventionslagre, bør det sikres, at der ved årsplanens vedtagelse er en optimal fordeling af de offentlige lagre mellem de medlemsstater, der deltager i ordningen, og foretages en samordning af de overførsler medlemsstaterne imellem, der bliver nødvendige som følge af mangelen på ønskede produkter i en eller flere medlemsstater; der bør med henblik på anvendelsen af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3730/87 ligeledes fastsættes en minimumsmængde, under hvilken der af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning ikke bør foretages en overførsel medlemsstaterne imellem;

for at ordningen kan administreres på forsvarlig vis og EF's årsplan gennemføres, er det hensigtsmæssigt ved denne plans vedtagelse at fastslå, hvilke produkter der i tilfælde af midlertidig mangel berettiger til, at samme produkt eller et produkt i samme kategori tilvejebringes på markedet, og at fastsætte den bevilling, der stilles til rådighed for medlemsstaten til dette formål; for at disse målsætninger kan opfyldes, bør denne bevilling afhænge af dels de anmodninger, som medlemsstaterne har indgivet vedrørende årsplanen, dels de mængder af de ønskede produkter, der ikke er disponible på interventionslagrene, og dels de foregående regnskabsårs bevillinger og deres faktiske udnyttelse;

for at sikre, at der fortrinsvis anvendes produkter fra interventionslagrene, bør det endvidere fastsættes, at der skal være givet tilslag for leveringerne fra disse lagre, før der tilvejebringes produkter af samme kategori på EF-markedet;

der bør skabes de bedst mulige betingelser for gennemførelsen af de forskellige former for leveringer og være pligt til at offentliggøre tilbudsindhentningen for at sikre lige adgang for alle forretningsdrivende i Fællesskabet;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3149/92 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen vedtager hvert år inden den 1. oktober en årsplan for uddeling via de enkelte medlemsstater af levnedsmidler til de socialt dårligst stillede. Ved fordelingen af ressourcerne mellem medlemsstaterne tager Kommissionen hensyn til de bedste skøn over antallet af dårligt stillede personer i de pågældende medlemsstater. Den tager ligeledes hensyn til erfaringerne med planens gennemførelse og de anvendte mængder i de foregående regnskabsår, navnlig på basis af den rapport, der omhandles i denne forordnings artikel 10.«

[1] EFT nr. L 352 af 15. 12. 1987, s. 1.
[2] EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 3.
[3] EFT nr. L 313 af 30. 10. 1992, s. 50.
[4] EFT nr. L 258 af 16. 10. 1993, s. 11.

2) Artikel 2, stk. 3, affattes således:

»3. Planen fastlægger bl.a.:

1) for hver medlemsstat, som gennemfører aktionen:

a) de finansielle midler, den højst får stillet til rådighed til at gennemføre sin del af planen

b) den mængde af hver type produkt, der skal udtages fra interventionsorganernes lagre

c) den bevilling, medlemsstaten for hvert enkelt produkt får stillet til rådighed til opkøb på EF-markedet, hvis det ved årsplanens vedtagelse konstateres, at det pågældende produkt rent midlertidigt ikke er disponibelt på interventionsorganernes lagre.

For hvert produkt fastlægges bevillingen under hensyn til den mængde, medlemsstaten har angivet i sin meddelelse, jf. artikel 1, stk. 2, til den mængde, der er brug for, men som ikke er disponibel på interventionslagrene, til de produkter, der er blevet anmodet om og tildelt i de foregående regnskabsår, samt til den reelle udnyttelse af sidstnævnte produkter.

Bevillingen aføres i ecu på grundlag af regnskabsværdien, bestemt efter artikel 5, stk. 1, af det produkt, som ikke er disponibelt på interventionslagrene

d) hvis det er relevant, en bevilling til opkøb på EF-markedet af et eller flere produkter, som ikke er disponible i den medlemsstat, hvor der er brug for dem, når den interne EF-overførsel, der er nødvendig for at gennemføre planen i den pågældende medlemsstat, højst gælder en mængde på 60 tons pr. ikke-disponibelt produkt.

Bevillingen anføres i ecu på grundlag af regnskabsværdien, bestemt efter artikel 5, stk. 1, af det pågældende produkt

2) de bevillinger, der er nødvendige til dækning af omkostningerne ved intern EF-overførsel af produkter, som befinder sig hos et interventionsorgan i en anden medlemsstat end den, hvor der er brug for det«.

3) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Planens gennemførelsesperiode løber fra den 1. oktober til den 30. september det følgende år. Udlagringen af produkter fra interventionslager foregår fra den 1. oktober til den 31. august det følgende år.

2. I planens gennemførelsesperiode meddeler medlemsstaterne Kommissionen eventuelle ændringer, som er nødvendige, for at planen kan gennemføres på deres område, men som dog ikke må give anledning til en overskridelse af de finansielle midler, de har fået stillet til rådighed. Meddelelsen ledsages af alle nødvendige oplysninger. Hvis de berettigede ændringer omfatter mindst 5 % af de mængder eller værdier, der er angivet pr. produkt i EF's uddelingsplan, revideres planen.

3. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om forventede udgiftsbesparelser under planens gennemførelse. Kommissionen kan tildele uudnyttede midler til andre medlemsstater på baggrund af ansøgninger herom og ud fra den reelle anvendelse de foregående regnskabsår af tildelte produkter og bevillinger.«

4) Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

1. Planens gennemførelse indebærer:

a) levering af produkter udtaget fra interventionslagrene

b) levering af produkter tilvejebragt på EF-markedet efter artikel 2, stk. 3, litra c) og d).

Det produkt, der er tilvejebragt på markedet, skal tilhøre samme produktgruppe som det produkt, der midlertidigt ikke er disponibelt på interventionslagrene.

Hvis det er oksekød, der ikke er disponibelt på interventionslagrene, kan tilvejebringelsen på markedet dog omfatte ethvert kødprodukt. I så fald skal kødproduktet repræsentere over 50 % af nettovægten af det levnedsmiddel, der leveres til de socialt dårligst stillede.

Et givet produkt må kun tilvejebringes på markedet, hvis der allerede er givet tilslag for de leveringer, der skal gennemføres på basis af alle de mængder af produktet af samme gruppe, der udtages af interventionslagrene efter artikel 2, stk. 3, nr. 1, litra b), herunder de mængder, der overføres efter artikel 7. De nationale myndigheder underretter Kommissionen om, at der indledes procedurer med henblik på tilvejebringelse på markedet.

2. Når leveringen vedrører:

a) produkter udtaget fra interventionslager, indhenter de nationale myndigheder tilbud eller lader tilbud indhente for at fastlægge de mest fordelagtige betingelser for leveringen. Ved tilbudsindhentningen præciseres arten og karakteristikken af det produkt, der skal leveres vedrører indhentningen af tilbud:

— enten omkostningerne ved forarbejdning og/eller emballering af produkterne fra interventionslagrene, eller

— den mængde forarbejdede landbrugsprodukter eller levnedsmidler eller eventuelt emballerede produkter, der kan fremstilles af produkterne fra interventionslagrene mod levering af sådanne produkter som betaling, eller

— den mængde forarbejdede landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der er disponibel eller kan opnås på markedet mod levering af interventionsprodukter tilhørende samme produktgruppe som betaling.

Hvis leveringen indebærer forarbejdning og/eller emballering af produktet, skal det i udbuddet nævnes, at tilslagsmodtageren forud for produktets overtagelse skal stille en sikkerhed til fordel for interventionsorganet, jf. afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 (*), på et beløb svarende til den interventionspris, der gælder på den fastsatte overtagelsesdag, forhøjet med 10 %. Hvad angår anvendelsen af nævnte forordnings afsnit V, er det »primære krav« at produktet leveres til den fastsatte destination. Nærværende afsnit gælder ikke, når det fra interventionslagrene udtagne produkt stilles til rådighed for tilslagsmodtageren som betaling for en allerede foretaget levering

b) landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der skal tilvejebringes på markedet, indhenter de nationale myndigheder tilbud for at fastlægge de mest fordelagtige betingelser for leveringen. Ved tilbudsindhentningen præciseres arten og karakteristikken af det produkt eller levnedsmiddel, der skal leveres, kravene til emballering og mærkning samt andre forpligtelser forbundet med leveringen

vedrører indhentningen af tilbud alle leveringsomkostninger og tager sigte på indgivelse af bud, der alt efter omstændighederne vedrører:

— den mængde af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet, der maksimalt skal tilvejebringes på markedet til et beløb, der er fastsat i bekendtgørelsen, eller

— det pengebeløb, der er nødvendigt for på markedet at kunne tilvejebringe en bestemt mængde som fastsat i bekendtgørelsen.

3. Transportomkostningerne bestemmes gennem indhentning af tilbud. Medlemsstaterne kan fastsætte, at leveringen også skal omfatte transport af produkterne til den velgørende organisations lagre. I så fald indeholder tilbudsindhentningen en særlig bestemmelse om transporten, som også udgør et særskilt element i tilbudsgiverens tilbud. Tilbud vedrørende transporten skal være udtrykt i pengebeløb. Betalingen af transportomkostningerne kan ikke under nogen omstændigheder erlægges i naturalier.

4. Indhentningen af tilbud sikrer lige adgang for alle forretningsdrivende i Fællesskabet. Den offentliggøres derfor som bekendtgørelse i de officielle administrative publikationer, ligesom den i komplet form stilles til rådighed for forretningsdrivende, der udtrykker ønske herom.

De nationale myndigheder meddeler i god tid inden begyndelsen af planens gennemførelsesperiode Kommissionen, hvilke modeller for tilbudsindhentning der benyttes ved tilslag for de forskellige former for leveringer fra interventionslagre og for tilvejebringelse på markedet samt ved tilslag for transportomkostninger.

(*) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1995, s. 5.«

5) Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Efter behørigt begrundet anmodning til myndighederne i hver medlemsstat opnår de velgørende organisationer, der er udpeget til uddeling af produkterne, på grundlag af de i bilag II fastsatte satser, refusion for transportomkostningerne på medlemsstatens område mellem de velgørende organisationers lagre og uddelingsstederne.«

6) Artikel 7, stk. 1, første afsnit, sidste punktum, affattes således:

»Der gives tilladelse til overførslerne efter proceduren i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3730/87«.

7) Artikel 7, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Den anmodende medlemsstat, som produkterne er bestemt for, indhenter tilbud eller lader tilbud indhente for at fastlægge de mest fordelagtige betingelser for leveringen. Omkostningerne ved intern EF-transport skal være genstand for et tilbud udtrykt i et

pengebeløb og kan ikke betales i naturalier. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, gælder i forbindelse med denne tilbudsindhentning.«

8) Artikel 9, første led, affattes således:

»— interventionsprodukterne og, hvis det er relevant, bevillingerne til tilvejebringelse på markedet anvendes som fastsat i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3730/87«.

9) I artikel 10 indsættes følgende punktum:

»Rapporten er af afgørende betydning for udarbejdelsen af de kommende årsplaner.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen